

Mor el matemàtic Josep Vaquer, unit amb la Mercè en totes les causes

Dc, 25/03/2020 per Catalunya Religió

(*Antoni Serramona*) S'ha mort el **Pep Vaquer**, en uns dies malastrucs. Ajagut a la falda de la seva dona, l'estimada Mercè. Una imatge talment una «Pietà». Dimarts de matinada a casa. En Pep Vaquer i la **Mercè Guilemany**, els dos catedràtics de Matemàtiques en la seva vida professional, a diversos Instituts la Mercè, i a la Universitat de Barcelona d'on va ser degà, en Josep. Llurs nombrosíssims i reconeguts alumnes són bona mostra de llur respectiva capacitat intel·lectual i docent.

Per què parlo dels dos si la remembrança ha de ser del Pep que ens ha deixat? Tothom que conegui «els Vaquer» sabrà que han estat inseparables.

Per sobre de tot els ha unit i els ha identificat una **fe incombustible** i una **humanitat envejable**, sense fronteres ni discriminacions... i compartida per igual. Repeteixo, parlo dels dos perquè els seus innumbrables amics i coneguts els hem vist sempre tan units i agermanats que es fan indestruïbles.

Icona comunitària creient

Podria afirmar sense gaire marge d'error que des de que es van conèixer els darrers anys 40 o primes 50, com a estudiants a la UB, sempre més, han estat inseparablement units, no solament com a parella, sinó també en totes les causes que demanaven una presència activa, compromesa i radical.

Envejable icona de la personalitat comunitària creient, pietosa i devota i, ensems, engatjada fins al coll, des del voluntariat de les presons, o les visites i ajudes, fetes d'amistat i companyonia a les dones del Raval quan era de mala nota. I qui diu aquests àmbits més extrems ho pot dir de l'acolliment, l'amistat i companyonia que

van oferir a mans plenes a tothom que es creuava amb ells pel camí de la vida.

Soc testimoni, al llarg de més de 50 anys de la seva passió i dedicació igual al món universitari que al món de la marginació. Podria enumerar mostres de moltes persones que han trobat l'acolliment de l'amistat i del lloc on posar, solament pel fet de conèixer-se, congeniar i tot seguit ofrenar-se mútua amistat. I això val tant per al famós teòleg biblista malagueny **José M. González Ruiz** com per aquella família nombrosa de Croàcia que encara ara venen i acampen al jardí de casa seva... aquests, que jo conegui!

A casa dels Vaquer

En Josep Vaquer i Timoner nascut a Maó l'1 de juliol de 1928 era un menorquí català, i era les dues coses apassionadament. La Mercè una barcelonina de part d'amunt de Gràcia, també fervorosa de tota causa humana noble, personal o col·lectiva. Ell més assossegat i pacífic; ella més temperamental, apassionada i dolça (tan dolça com la cuina que oferia en la intimitat de la cuina o en les generosos celebracions: l'estol dels innumbrables fillols, els amics de casa, les trobades dels seus aniversaris o els dinar o berenars de feina...)

Va ser en unes quantes trobades a casa seva, Cardedeu 11, que els vaig conèixer. Devia ser el 1968, l'any del maig francès que aquí vam viure a la nostra manera. La prehistòria del que posteriorment va ser el MUEC va ser Secretariat d'Universitaris Cristians (SUC, -els del PSUC ens deien els homònims), amb gent del Catecumenat, grups dispersos de les Facultats, amb catedràtics, --els Badia Margarit, els **Jiménez de Parga**, antics professors de Religió a les facultats, els d'Esade aconduïts pel pare **Lluís A. Sobrero**, grups de les Congregacions Marianes, ja llavors transformats Comunitats de Vida Cristiana, (FECUN, Berchmans, Acadèmies socials de ISCREB), dels Col·legis Majors...

Es pot dir que «a casa dels Vaquer» es va gestar una moguda que, val a dir, el bisbe de Barcelona va saber acollir, escoltar i fer confiança. Era el temps de Don **Marcelo González**, que havia delegat en el bisbe **Josep Capmany** la pastoral del món de l'ensenyament i la catequesi. El 31 de maig de 1969 en una Assemblea als jesuïtes de Sant Cugat es va desistir de crear una parròquia universitària, i potenciar, en canvi, un Secretariat d'Universitaris Cristians que fes la feina d'aplegar grups dispersos d'universitaris cristians, potenciés el Catecumenat Universitari (que aplegava grups dispersos de l'antiga JEC) i donés acollida i veu a les noves generacions. Si ho recordem és només per deixar dit que en Josep Vaquer -i la Mercè!- hi eren ben presents voluntariosos, assenyats i actius.

Encara m'ho recordava el bisbe Capmany poc abans de morir. I Don Marcelo, ja arquebisbe emèrit de Toledo en una de les seves visites a Barcelona. Una història que caldrà reprendre en el seu context eclesial, social i polític... seria bo perquè no es perdi la memòria i el bon record de tantes persones con el doctor Vaquer ja llavors es debatien incansables entre «festa i lluita». (Taizé, Trobades de Joves de Montserrat... i tantes iniciatives eclesials, socials, juvenils, polítiques.

Llista incompleta

Aquesta nota a corre cuita, sentida encara molt incomplerta s'hauria d'arrodonir amb tantes dades que la il·lustrarien i enriquieren: la Legió de Maria; els Equips de matrimonis la Mare de Déu; el Grup Sant Jordi, hereu del Grup de Drets Humans de l'època del bisbe **Joan Carrera** (que, per cert va presidir el 2002 les noces d'or d'ells dos a la Capella Universitària de la Central on s'havien casat), La Fundació Blanquerna, la gestació de la Ramon Llull, la presència a les instàncies universitàries, a l'IEC... no son notes marginals en la trajectòria del doctor Josep Vaquer.

El Josep i la Mercè es van casar el 1957. Van estudiar un temps a Alemanya. Vaquer va ser [catedràtic](#) de Matemàtiques a la Universitat de Barcelona des de 1961 fins a la jubilació el 1998. Membre de l'Institut d'Estudis Catalans des de 1978, va ser president de la Societat Catalana de Matemàtiques.

La seva vídua i els amics l'hem vetllat al cant de les I Vespres de la festa de l'Anunciació a Maria, l'endemà de Sant Josep Oriol, el 24 de març d'aquest 2020. Al Cel ens puguem veure.

Antoni Serramona *és felipó de l'Oratori de Sant Felip Neri*